

הסכמת

הרב הגאון האמיתי נ"י ע"ה פ"ה אב ב"ד ור"מ דק"ק
ספרדים אשר בעיר אמשטרדם יע"א.

תפארת אדם לשנת ציח החכמה להשגיח על יסודותיו. למען לא יפלו
אזלה תאיו ולשכיו ואת גגו ואת קירותיו. ומה יקר צנין המפואר
צעמודיו החזקים יותר ואלצני משכיותיו. כי התימרות ופטורי לילים עומדים
על תלם צעוד עמודי הצית על נכונותיו. ככה סכמת התורה ומצוא שעריה
שערי הלמוד והעיון ותולדותיו. צנקל יצואו צו אם יצינו צונקרא ושום שכל
מפורש צדקדוק הלשון ואחרותיו. והלך שצילי הדעת ולשון למודיס לוית סן
ללומדיו וענקיס לגרגרותיו. ונני כמוהו מורה דרכי נועם צספ"ר לחות ואלצני
לשון הקודש כמו הרצ. ן' עזרא כטל חרמון שיוכד על פי מדותיו. ואחריו
יאיר. נתיצ אליהו התשצ"י אשר הרכיז והצריך מצריכת הדקדוק ילכו יונקותיו.
אונס לא היינו נאותין לאורן כי שיו לפונים פניניהם צגנזי מלך וואלכותיו.
עד היום הזה אשר מודיע ערכן ושויין לעולם ותולדותיו. ג' הנה מטיצי
סע"ד כונן אשוריו צמעגלי לדק ונתיבותיו גצר חכם צעוז התורה צנן של
קדושים ארזלים ותרשישים ממלכת כהנים וגוי קדוש שומרי ומשמרת הצית
ותורותיו. עלה לשמים שי"חו וירד לאר"ם קולמוסו וקול נימוסו ניכר קול
סהוא עיקר תולה אר"ם על צלי מה וארשת שפתיו. מגלה עמוקות ומפענת
נעלמים וחרצ משחת צנימין וה"וד ידו נטויה להראות לנו פניני' סגולותיו. רצ
כהנא ורצ ספר"א רצ"א לאורייתא ונהור"ר בנימין צכמוס"ר חיים הכהן צן הרצ
הגאון צנימין מעלי הכהן זל"ל אשר היה אצ"ד ור"מ צהר הקודש ובירושלים
וגלילותיו. אשר נדצה רוחו הטוב לצכותינו כהיום הזה צשלס' אלה צני נ"ח הראשון
צמעלה ס' מאזנים וס' יסוד מורא להרצ ן' עזרא ז"ל והנלוה אליו זה על
דקדוק הוסד וזה על מוסר יסר נאמרו דצרותיו והטור השלישי ספר פרקי ר'
אליה בחור מורס מעס ואל השלסה ל"ו צא צספר ההרבבה צא ללמד צינס
צנועס שיחותיו. והנני צא צגזירת עירין פתגמא אחרי הכושר"ים אשר
סגרו הצית ודלתותיו לצלתי יצוא איס אשר יעס' צזדון להסיג גצול בנימין
ולהשמית נחלת הכהן ולקחת מתנותיו. צתוך זמן אשר גצלו הראשונים
ותסי עונותיו על עלמותיו. והסומע לנו יסכון צטח ושאכן דסן ורענן גם
צרוך יהיה צכל מופעלותיו. ודצרת צ"ס למטמונים צסנת ונתן לכהן את
הקודש לפ"ק: כ"ד העומד על התורה ועל העצודה חוך אמוני עם סגולה
ק"ק ח"ת ספרדים פה אמשטרדם:

הלעיר שלמה שלם ס"ט: